

Anna-Marie Helfer.
VORES KLASSE
PÅ JAGT
Dansk Psykologisk Forlag
2019
Læs Let / Lix 5

Lad mig tilstå det med det samme. Jeg lod et barn, der er vegetar læse denne bog. Læseteknisk gik det over stok og sten, idet bogen var hurtigt læst uden nogen form for læsemæssige problemer.

Den indholdsmæssige del brugte jeg megen tid på at spørge ind til. Ingen af os vidste, om der er regler for, hvor gammel man skal være, for at komme med på jagt?

Med ledende spørgsmål fra mig fik jeg den unge læser til at tilføje, at der også burde stå, at høreværn hører med til jagtudstyr.

” Anker ” bogens hovedperson, forestiller sig hvordan det er at skyde et dyr. Min unge læser var usikker på, hvorfor man skulle skyde dyret. Og især hvorfor det skulle være så fedt. Men han accepterede de forskellige regler, der skulle overholdes, for ikke at skræmme dyret væk på forhånd.

Faktisk er det kedeligt at vente og vente på at bukken bliver skudt, så Anker falder i søvn under jagten.

Men pludselig er der en buk. Beskrivelsen af hvordan bukken undersøger området, griber min læser. Bukken føler sig sikker, hvad den ikke skulle have gjort, for pludselig lyder der et skud og bukken falder død om. Søren – den voksne – viser hvordan bukken er skudt.

Både Anker i bogen og min læser, havde det ikke godt med det døde dyr. En lang beskrivelse af ritualet, efter at dyret er skudt. Anker får det dårligt, kaster op og løber hjem. Min læser synes også at det er væmmeligt med denne nærgående beskrivelse af et dødt dyr.

Da Anker kommer hjem, fortæller han grædende sin mor om hele scenariet. Anker synes ikke, at den smukke buk skulle dø. Så kommer der lidt voksenmoral med at liv og død hænger sammen og mor fortæller Anker, om alle de dyr, han spiser. Min læser syntes, at mor skulle stille spørgsmål i stedet for bare at fortælle om alle de dyr, Anker spiser.

Og jeg kan hilse og sige at min læser ikke synes, det er at få gaver, som beskrevet i bogen, når man spiser ko, og gris og fisk. Og det er med en meget hånlige mumlen, at min læser konkluderer, at der er altså ikke noget at takke for, fordi man spiser dyr - tvært imod. Og da Anker bliver inviteret over til Frej og Søren, for at få bukkekød at spise, da er min læser stået helt og aldeles af.

Men bogen har sin pointe med at få diskuteret forskellige holdninger til at skyde dyr/ spise dyr og denne fokus opnår bogen til fulde. Så der er følelser, der bliver sat på prøve ved at læse bogen og

det er jo meningen. Men hvis man bare finder bogen i en kasse med lix 5 bøger, i hvor høj grad får man bearbejdet, det man læser?? For mig er det så vigtigt, at man ikke bare læser eller ser, men at der er nogle voksne man kan kommunikere med, om det man har tilegnet sig.

Jeg bliver bange, hvis børn bare sidder med en viden, som de ikke får bearbejdet. Læs let bøger med indhold er super, det gælder også denne bog. Men hvordan sikrer man sig, at de holdninger er i en bog bliver diskuteret og bearbejdet?

Må jeg som den fornuftige voksne henvise til " DELTA"* , der lavede en rapport høreværn og skydning i relation til at jeg oplevede børn med høretab, der gik til skydning, men som rent faktisk ifølge det de selv og deres forældre gav udtryk for, brugte ringe høreværn.

Skydning og høreværn med speciel fokus på hørehæmmede børn (det hed det den gang)

Projektnummer A900167-04

7. februar 2005

Birgitte Franck